

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ଭଗବାନ ତୁମର ସାଥୀ ଏବଂ ରାବଣ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଭଜାଯାଉଛ ଏବଂ ରାବଣକୁ ଜଳାଉଛ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅନେକଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମିଳିବାରେ ଲାଗିଛି?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହି ନିଜେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପରି କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିଯାଉଛି । ସେମାନେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ କୌଣସି ବି ଦେହଧାରୀଙ୍କୁ ମନେ ନପକାଇ କେବଳ ମୋତେ ହିଁ ମନେପକାଅ ।

ଶୀତ:- ଆଖିର ଘୃହ ଦିନ୍ ଆସୁ ଆନ୍...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ଆମମାନଙ୍କୁ ଓମ୍ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଓମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଏହା ମୋର ଶରୀର । ଆତ୍ମା ତ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ଭଲ ବା ଖରାପ ସଂସ୍କାର ରହେ । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ମନ-ବୁଦ୍ଧି ଅଛି । ଶରୀରରେ ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଆତ୍ମା । ଶରୀର ତ’ ମୋର । ଆତ୍ମାକୁ କେହି ଦେଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଶରୀରକୁ ଆତ୍ମା ଦେଖିଥାଏ । ଆତ୍ମାକୁ ଶରୀର ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ବାହାରି ଗଲେ ଶରୀର ଜଡ଼ ହୋଇଯାଏ । ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖି ହୁଏ ନାହିଁ । ଶରୀରକୁ ଦେଖି ହୁଏ । ସେହିପରି ଆତ୍ମାର ଯିଏ ପିତା, ଯାହାକୁ ଓ ଗତ ଫାଦର କୁହାଯାଏ ସେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯା’ନ୍ତି ନାହିଁ, ତାଙ୍କୁ କେବଳ ବୁଝି ହୁଏ, ଜାଣି ହୁଏ । ଆମେ ଆତ୍ମା ସବୁ ଭାଇ ଭାଇ ଅଟୁ । ଶାରୀରିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୁହାଯିବ ଲାଏ ଭାଇ-ଭାଇ ବା ଭଉଣୀ-ଭାଇ । ବାସ୍ତବରେ ଆତ୍ମାମାନେ ତ’ ଭାଇ ଭାଇ ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା-ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା । ଶରୀରଧାରୀ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଦେଖିପାରନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ହେଲେ ଜଣେ, ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ହୁଏ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନୂଆ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଥିଲା । କଳିଯୁଗକୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି ଯାହାକି ଏବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ତ’ ସମାପ୍ତ ହେବା ଦରକାର ନା । ଯେପରି ପୁରୁଣା ଘର ଭାଙ୍ଗି ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ, ନୂଆ ଘର ତିଆରି ହୁଏ, ସେହିପରି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ ପରେ ତ୍ରେତୟା, ଦ୍ୱାପର, କଳିଯୁଗ ଏହି ଚାରିଯୁଗ ପରେ ପୁଣି ପରମ ଯୁଗ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗ ନିର୍ଗତ ଆସିବ । ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ନିର୍ଗତ ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ଯ ଥିଲା । ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୱର୍ଗୀ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୱର୍ଗୀ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେଉଁମାନେ କି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ବଂଶର ଏବଂ ରାମ-ସୀତାଙ୍କ ବଂଶର ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ତ’ ବହୁତ ସହଜ ନା । ଦ୍ୱାପର ଯୁଗ ଏବଂ କଳିଯୁଗରେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ସବୁ ଆସନ୍ତି । ତା’ପରେ ଦେବତାମାନେ ଯେଉଁମାନେ କି ଦିନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଥିଲେ ସେମାନେ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ଯାହାକୁ ରାବଣ ରାଜ୍ଯ କୁହାଯାଏ । ରାବଣକୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଜଳାଇ ଆସୁଛନ୍ତି ପରନ୍ତୁ ସିଏ ଜଳୁ ନାହିଁ, ତେଣୁ ତାକୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜଳାଉଛନ୍ତି । ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଶତ୍ରୁ ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ ଜଳାଇବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଯାଇଛି । ଭାରତର ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଶତ୍ରୁ କିଏ? ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ସାଙ୍ଗ ଏବଂ ସଦାକାଳର ସୁଖଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ । ସେଥିପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ସାଥୀ କୁହାଯାଏ ନା । ଏ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ବି ଅଛି । ତେଣୁ ଭଗବାନ ହେଲେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ସାଥୀ, ରାବଣ ଆମର ଶତ୍ରୁ । ଭଗବାନ ଯିଏକି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ସାଥୀ ତାଙ୍କୁ କେବେ ବି କେହି ଜଳାଇବେ ନାହିଁ । ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ତେଣୁ ୧୦ ମୁଣ୍ଡ ଯୁକ୍ତ ରାବଣ ତିଆରି କରି ତାକୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଜଳାଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧିଜୀ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ ଆମକୁ ରାମରାଜ୍ଯ ଦରକାର । କାରଣ ରାମ ରାଜ୍ଯରେ ସୁଖ ଅଛି ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ଯରେ ଦୁଃଖ । ତେବେ ଏସବୁ କଥା ଏବେ କିଏ ବୁଝାଉଛନ୍ତି? ପତିତ-ପାବନ ବାବା । ଶିବ ହେଲେ ଆମମାନଙ୍କର ବାବା, ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ଦାଦା । ବାବା ହସ୍ତାକ୍ଷର କରିବା ସମୟରେ ବାପଦାଦା ବୋଲି ଲେଖିଥା’ନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ହୋଇଗଲେ । ଯାହାଙ୍କୁ ଆଦମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦି ପିତା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରାଣ୍ଡ ଫାଦର କୁହାଯାଏ । ଯିଏକି ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରଜାପିତା ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ରଚନା କରାଯାଏ, ପରେ ସେହି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଦେବତା ହୁଅନ୍ତି । ଦେବତାମାନେ ପୁଣି କ୍ଷତ୍ରୀୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୂଦ୍ର ହୁଅନ୍ତି । ଏହାଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା, ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଜେର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ବାବା-ବାବା କହୁଛନ୍ତି । ଯିଏକି ସାକାର ଅଟନ୍ତି । ଶିବବାବା ତ’ ନିରାକାର । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି - ଭଗବାନ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୂଆ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ରଚନା କରନ୍ତି । ଏହା ତୁମର ପୁରୁଣା ଶରୀର । ବର୍ତ୍ତମାନ ପତିତ ଦୁନିଆ, ରାବଣ ରାଜ୍ଯ । ଏବେ ରାବଣର ଆସୁରୀ ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ମହାଭାରତ ଲେଖି ଲାଗିବାକୁ ଯାଉଛି । ତା’ପରେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ରାବଣ ରୂପି ଶତ୍ରୁକୁ ଆଉ କେହି ଜଳାଇବେ ନାହିଁ କାରଣ ରାବଣ ସେଠାରେ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହି ରାବଣ ହିଁ ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ ରଚନା କରିଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ପଇସା ଅଛି, ବଡ଼ ବଡ଼ ମହଲ ଅଛି, ସେମାନେ ସ୍ୱାଗ୍ରହରେ

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯଦିଓ କାହା ପାଖରେ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଅଛି, ପରନ୍ତୁ ଏସବୁ ତ' ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ନୂଆ ଖଣି ବାହାରେ, ଯେଉଁଥିରେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ମହଲ ଆଦି ତିଆରି କରାଯାଏ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବେ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସଦ୍‌ଗତି ପାଇବା ପାଇଁ ଭକ୍ତ କରନ୍ତି, କହନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆମକୁ ପାବନ କର, ଆମେ ଏବେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛୁ । ତେବେ ବିକାରୀମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପତିତ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ସମପୁରୁଷ ନିର୍ବିକାରୀ ରହନ୍ତି । ସେଠାରେ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ଜାତ ହୁଅନ୍ତି, କୌଣସି ବିକାର ନଥାଏ । ନା ଦେହ-ଅଭିମାନ, ନା କାମ, କରୋଧ... ଓ ବିକାର ହିଁ ନଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ସେଠାରେ କେବେ ହେଲେ ରାବଣକୁ ଜଳାନ୍ତି ନାହିଁ । ବରତ୍ତମାନ ତ' ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଯେଉଁମାନେ ଶରୀମତ ଅନୁସାରେ ପବିତ୍ର ରହନ୍ତି ସେମାନେ ସାରା ବିଶ୍ଵର ରାଜତ୍ଵର ବରସା ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି । ଏହି ଦୁନିଆରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ନା । ଏବେ ତ' ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ଯାହାକି ଅଳ୍ପ ଦିନ ଭିତରେ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦିଲ୍ଲୀ ପରିସ୍ଥାନ ଥିଲା । ଦିଲ୍ଲୀରେ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ ସିଂହାସନ ଥିଲା । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଦିଲ୍ଲୀ ରାଜଧାନୀ ଅଛି ଏବଂ ରାମ ରାଜ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଦିଲ୍ଲୀ ରାଜଧାନୀ ଥିଲା । ପରନ୍ତୁ ରାମ ରାଜ୍ୟରେ ହୀରା ନୀଳାର ମହଲ ଥିଲା, ଅପାର ସୁଖ ଥିଲା । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ଵର ରାଜତ୍ଵକୁ ହରାଇଛ, ତାହା ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ମୋର ମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲ । ଯଦି ଶ୍ଵରେଷ୍ଠ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ କେବଳ ମୋତେ ସମରଣ କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେହଧାରୀଙ୍କୁ ସମରଣ କରନାହିଁ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତମୋପରାଧାନରୁ ସତୋପରାଧାନ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ମୋ ପାଖକୁ ଚାଲିଆସିବ । ଏବେ ମୋର ଗଳାର ମାଳା ହେବ ତା'ପରେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଗଳାର ମାଳା ହୋଇଯିବ । ମାଳାର ସରବୋଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ରହିଛି ମୋ ପରେ ବ୍ରହ୍ମା-ସରସ୍ଵତୀ ଦୁଇ ଜଣ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ସେହିମାନେ ହିଁ ସତ୍ୟଯୁଗର ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଯିଏ କ୍ରମାନୁସାରେ ଗର୍ବରେ ବସିଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କର ହିଁ ସାରା ମାଳା ରହିଛି । ମୁଁ ଏହି ଭାରତକୁ ବ୍ରହ୍ମା ସରସ୍ଵତୀ ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାଗତ କରୁଛି । ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଷାରଥର କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୃତିହୀନ ରହିଯାଉଛି । ତାହା ହେଲା ରୁଦ୍ରମାଳା ଏବଂ ଏହା ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମାଳା । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମାଳାକୁ ରୁଦ୍ରମାଳା କୁହାଯାଏ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମାଳାକୁ ବିଷ୍ଣୁମାଳା କୁହାଯାଏ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ ହେଲା ନିରାକାର ଦୁନିଆ ପରମଧ୍ୟାମ, ଯାହାକୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଆତ୍ମାର ଆକାର ବାସତବରେ ଅଶ୍ରୁତ ପରି ହୋଇନଥାଏ, ଆତ୍ମା ତ ବିନଦ୍ର ସଦୃଶ, ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମା ସେଠାରେ ସୁଇଚ୍ ହୋମର ନିବାସୀ ଅଟୁ । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କ ସାଥରେ ସେଠାରେ ରହୁଛୁ । ତାହା ହେଉଛି ମୁକ୍ତିଧାମ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଆମେ ମୁକ୍ତିଧାମ ଚାଲିଯିବୁ ପରନ୍ତୁ କେହି ବି ସେଠାକୁ ଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ଏଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାରତ୍ କରିବାକୁ ହେବ, ସେ ପରମ୍ପରାତ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଉଥିବେ । ତୁମେମାନେ ଯେପରମ୍ପରାତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ହୋଇଛ ସେପରମ୍ପରାତ ବାକି ଯେଉଁସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସବୁ ଆସିଯିବେ । ତା'ପରେ ସବୁକିଛି ସମାପ୍ତ ହେବ । ତୁମେମାନେ ଯାଇ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ରାଜ୍ୟ କରିବ ପୁନଃ କ୍ରମାନୁସାରେ ଚକ୍ର ଚାଲିବ । ତୁମେମାନେ ଗୀତରେ ଶୁଣିଲ ନା - ଆଖିର ଘୃତ ଦିନ ଆସୁ ଆଜ... ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଭାରତବାସୀ ଏବେ ନର୍କବାସୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ପୁଣି ସ୍ଵାର୍ଗବାସୀ ହେବେ । ବାକି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଏସବୁ କଥାକୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଅଲଫ୍ ବାବା, ବେ ବାଦଶାହି । ଅଲଫ୍‌ଙ୍କୁ ବାଦଶାହି ମିଳିଯାଉଛି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ସେହି ରାଜତ୍ଵର ସ୍ଥାପନା କରୁଛି । ତୁମେମାନେ ୮୪ ଜନମ ଭୋଗ କରି ଏବେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ରାବଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପତିତ କରିଦେଇଛି । ପୁଣି ପାବନ କିଏ କରୁଛନ୍ତି? ଭଗବାନ, ଯାହାଙ୍କୁ ପତିତ ପାବନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ତୁମେ କିପରି ପତିତରୁ ପାବନ, ପାବନରୁ ପତିତ ହେଉଛ ସେହି ଇତିହାସ ଭୃଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଏହି ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ ହିଁ ହେଉଛି । କହୁଛନ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି ଯେ, ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଆୟୁଷ ୧୦୦ ବର୍ଷ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା, ଯାହାଙ୍କର ଶରୀରର ଆଧାର ନେଇ ବାବା ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି, ସେ ମଧ୍ୟ ଦେହତ୍ୟାଗ କରିବେ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ କେବେ ବି ମନୁଷ୍ୟକୁ ପାବନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନେ କେବେହେଲେ ବିକାରରୁ ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ତେବେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ତ' ସମସ୍ତେ ନେଇଥାଆନ୍ତି ନା । ବାବା କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେମିତି ସମସ୍ତଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଉଦୟ ହୋଇଯିବ । ବାବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଉଦୟ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ଏବଂ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଶେଷରେ ସମସ୍ତେ ତରାହି ତରାହି କରି ବିନାଶ ହୋଇଯିବେ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତରାହି ତରାହି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସ୍ଵାର୍ଗର ରାଜତ୍ଵ ରୂପି ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇଯାଅ । ଏହି ଦୁନିଆରେ ଯାହା କିଛି ବି ଦେଖୁଛ, ସେ ସବୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଫଲ୍ ଅଫ୍ ଭାରତ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରତର ପତନ, ରାଇଜ୍ ଅଫ୍ ଭାରତ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରତର ଉତ୍ଥାନର ଏହା ଏକ ଖେଳ ଚାଲିଛି । ଏବେ ରାଇଜ୍ ଅଫ୍ ଇସ୍ଲାମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ଵର ଉତ୍ଥାନ ହେଉଛି । ସ୍ଵାର୍ଗରେ କିଏ କିଏ ରାଜ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି ଏସବୁ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ରାଇଜ୍ ଅଫ୍ ଭାରତ, ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଫଲ୍ ଅଫ୍ ଭାରତ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ । ଏବେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ସେହି ନୂଆ ଦୁନିଆର ବରସା ନେବା ପାଇଁ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ଠାରେ ପାଠପଢୁଛ । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ପାଠପଢ଼ା କେତେ ସହଜ । ଏହି କଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । କେଉଁ କେଉଁ ଧର୍ମ କେବେ ଆସୁଛି, ଦ୍ଵାରାପର ଯୁଗର ପରେ ହିଁ ଅନ୍ୟ

ଧରମ ସବୁ ଆସୁଛି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ପରଥମେ ସୁଖ ଭୋଗ କରନ୍ତି ପୁଣି ପରେ ଦୁଃଖ ଆସେ । ସାରା ଚକ୍ରର ଉତ୍ଥାନକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଯାହା ଦ୍ଵାରା ତୁମେମାନେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହେବ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଅଲଙ୍ଘ୍ୟ ଏବଂ ବେ କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତ ବିନାଶ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ସମସ୍ତ ଆସିବ ଏତେ ହଠାତ୍ ହେବ ଯେ, ବିଦେଶରୁ କେହି ବି ଫେରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଭାରତ ଭୂମି ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ । ବହୁତ ଲଢ଼େଇ ହେବ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ଯେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସେହିଠାରେ ହିଁ ରହି ଯିବେ । ୫୦-୬୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଲେ ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ଆସିପାରିବେ । ଭାରତ ଭୂମି ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ । କାରଣ ଏଠାରେ ବାବା ଅବତାର ନେଉଛନ୍ତି । ଶିବ ଜନ୍ମନ୍ତୀ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଏହିଠାରେ ହିଁ ପାଳନ କରନ୍ତି । ଗୀତାରେ କେବଳ କୃଷ୍ଣାବତାର ନାମ ଲେଖି ଦେବା କାରଣରୁ ହିଁ ବାବାଙ୍କର ସମସ୍ତ ମହିମା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାତୃତ୍ଵର ମୁକ୍ତିଦାତା ଏହିଠାରେ ହିଁ ଆସି ଅବତାର ନେଇଥା'ନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଶିବଜନ୍ମନ୍ତୀ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଏହିଠାରେ ହିଁ ପାଳନ କରିଥା'ନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ଶତ୍ରୁ ଫାଦର ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ଏଠାକୁ ଆସି ଦୁଃଖରୁ ଲିବରେଟ୍ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏପରି ବାବାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିବା ଦରକାର, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ହିଁ ଜନ୍ମନ୍ତୀ ପାଳନ କରିବା ଦରକାର । ସେହି ବାବା ଭାରତକୁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଭାରତ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ତୀର୍ଥ ହୋଇଗଲା । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗତିରୁ ମୁକ୍ତ କରି ସଦ୍ଗତି ଦେଉଛନ୍ତି, ଏହି ଡ୍ରାମା ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ । ଏବେ ତୁମେ ଆତ୍ମମାନେ ଜାଣୁଛ, ଆମ ବାବା ଆମକୁ ଏହି ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟିର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଆମେ ଆତ୍ମମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଏହି ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଏକଥା ଶୁଣୁଛୁ । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚିତ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଖାଦ୍ୟ ବାହାରିଯିବ ଏବଂ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଚାଲିଯିବ । ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ପବିତ୍ର ହେବ । ଯଦି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରିବ ତେବେ ବହୁତଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିବ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମଧ୍ୟସ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ କରନ୍ତି ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଆରକ୍ଷା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ପବିତ୍ର ହୋଇ, ପ୍ରତି ପାଦରେ ବାବାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲି ବିଶ୍ଵର ବାଦଶାହି ନେବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଦୁଃଖହରତା ସୁଖକରତା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(୨) ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ଏହି ପାଠ ପଢ଼ାକୁ ସର୍ବଦା ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରିବାର ସେବା କରି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ସ୍ଥିତି ଦ୍ଵାରା ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସାଥୀ କରି ସଦା ବିଜୟୀ ହୁଅ ।
ବାବାଙ୍କୁ ସାଥୀ କରିବାର ସହଜ ଉପାୟ ହେଲା - ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ସ୍ଥିତି । ଯେତେବେଳେ ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଛ ସେତେବେଳେ ବ୍ୟବସାୟ ସଂକଳ୍ପ ବା ଅଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପର ହଲଚଲରେ ବା ଅନେକ ପ୍ରକାରର ରସ ଅର୍ଥାତ୍ ଆକର୍ଷଣରେ ବୁଦ୍ଧି ଟଳମଳ ହେଉନାହିଁ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିର ଏକାଗ୍ରତା ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତଖାନ କରିବାର, ପରଖିବାର ବା ନିରୁଣ୍ଣାସ କରିବାର ଶକ୍ତି ଆସିଯାଉଛି ଯାହାକି ଅତି ସହଜରେ ମାୟାର ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଆକ୍ରମଣ ଉପରେ ବିଜୟୀ କରିଦେଉଛି ।

ସ୍ତୋତ୍ର:- ରାଜଯୋଗୀ ସେହିମାନଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେଉଁମାନେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସାରରୁ ବିସ୍ତାର ଏବଂ ବିସ୍ତାରରୁ ସାରକୁ ଯିବାର ଅଭ୍ୟାସୀ ଅଟନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***